உ

கணபதி துணை.

ஔவையார்

அருளிச்செய்த

நல்வழி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

திருத்தப்பட்ட உரையுடன்

அவர்கள் சிதம்பர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

பிங்களஹு மார்கழிமீ,

1918

கணபதி துணை.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

நல்வழி.

காப்பு.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

க. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்-எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

உ. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

௩. இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

ச. எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

௫. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா—இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாநினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

௬. உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர்சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

௭. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் போசர் பிறர்க்கு.

௮. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாந்—தேட்ட
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

௯. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

௰. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலு
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

௧௧. ஒருநா ளுணவையொழி யென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

௧௨. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

௧௩. ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

௧௪. பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

௧௫. சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

௧௬. தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற்—பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

கஎ. செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல.

கஅ. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தா லுந் தாம்.

கக. சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

உ0. அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

உக. நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

உஉ. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் யாரே யனுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம்.

உங. வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

உச. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

உரு. ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

உசு. மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்.

உஎ. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

உஅ. உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சிக்கலே தான்.

௨௩. மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

௨௪. தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

௨௫. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்றே—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

௨௬. ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வ
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

௨௭. வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது—நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

௨௮. கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

௩௫. பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

௩௬. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்—ஒண்டொடீஇ
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயன்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

௩௭. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைப்பட்டே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

௩௮. நன்றென்றுந் தீதென்றும் நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

௩௯. முப்பதா மாண்டளவின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயிற்—செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கண்
முலையளவே யாகுமாம் மூப்பு.

௪௰. தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

நல்வழி உரை.

காப்பு.

இதன்பொருள். கோலம் செய் துங்கக் கரி முகத்துத் தூ மணியே-அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானைமுகத்தையுடைய பரிசுத்தமாகிய இரத்தினம்போலும் விநாயககடவுளே,— நான் உனக்குப் பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து தருவேன் - அடியேன் உமக்குப் பாலும் தெளிந்ததேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்நான்கையுங் கலந்து நிவேதிப்பேன்;—நீ எனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா - நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட - (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும்) தமிழ் மூன்றையுந் தந்தருளும். என்றவாறு.

இதனதுதாற்பரியம். விநாயககடவுளுக்குப் பூசைசெய்யின் முத்தமிழ்ப்புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

க. இ-ள். புண்ணியம் ஆம்-புண்ணியமே செய்யத்தக்கது;— பாவம் போம் - பாவமே ஒழியத்தக்கது.—போன நாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற்செய்த அந்தப் புண்ணிய பாவங்களே— மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்பத்துன்பங்களை அநுபவித்தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும்.—எண்ணுங்கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும் ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - ஆராயுமிடத்து எந்தச்சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப்பொருளேயல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை;—தீது ஒழிய நன்மை செயல் - (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைச்செய்க. எ - று.

இ-ம். இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும் துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ-ம்.

௨. இ-ள். சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதியென்றும் இழிவாகிய சாதியென்றும்)சாதி இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை:—(அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்)—நீதி வழுவா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர் - நீதி தவறாத நல்வழியிலே நின்றுகொண்டு முறைமையோடு (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார்;—இடாதார் இழிகுலத்தோர் - கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார்.—பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்.) எ - று.

இ-ம். சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். எ-ம்.

௩. இ-ள். இயல் உடம்பு இது-திரிகின்ற இந்த உடம்பானது—இடும்பைக்கு இடும் பை அன்றே - பல துன்பங்க(ளாகிய சரக்குக)ளுக்கு நிறைத்து வைக்கும் பையன்றோ—இடும் பொய்யை மெய் என்று இராது - (போசனத்தை) இடுகின்ற நிலையில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பி இராமல்,—கடுக இடும் - சீக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவர்களுக்குக்) கொடுங்கள்.—உண்டாயின் - (இத்தருமம் உங்களிடத்து) உண்டாயின்,—பெரு வலிநோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு - பெரிய வலிமையையுடைய மலநோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது—ஊழின் உண்டாகும் முறையினாலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தானஞ்செய்தவருக்கு, அந்தத்தருமத்தினாலே சற்குருவி

னது திருவருளும், அந்தத்திருவருளினலே ஞானமும், அந்த ஞானத்தினலே முத்தியும் சித்திக்கும். எ-ம்.

ச. இ - ள். யார்க்கும் - யாவருக்காயினும்,—புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடியபோதல்லாமல்,—எண்ணி ஒரு கருமம் செய்யொண்ணுது- (மற்றைக்காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செயய முடியாது.—கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிநத மாத்திரைக் கோல் ஒக்கும் - (புண்ணியம் வநது கூடாத அக்காலத்திற செயயும் அத்தொழிலானது) கண்ணில்லாதவன் மாங்காய விழுதறகு எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப்போலும்,—ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம் வந்து) கூடியபோது அவருக்கு (அத்தொழில் தானே) முடியும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். புண்ணியமில்லாதவன் எண்ணியதொழிலும் முடியப்பெருது கைப்பொருளும் இழப்பன. எ-ம்.

ரு. இ - ள். வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு) வாராதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும், வாராவாம்;— பொருந்துவன போமின் என்றல் போகா - (தமக்கு) வருமவைகள், போமின் என்று வெறுத்தாலும், போகாவாம்.—இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையை அறியாமல்) இருநதுகொண்டு ஏக்கமுற்று,—நெஞ்சம் புண் ஆகத் தாம் நெடும் தூரம் நினைந்து துஞ்சுவதே - மனம் புண்ணுகும்படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடுந்தூரம் நினைந்து மாண்டுபோவதே—மாந்தர் தொழில் மனிதருடைய தொழிலாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்களை அநுபவிப்பது தப்பாதாதலின், அவற்றின்பொருட்டுக் கவலையுற்று வாழ்நாளை வீணுட்போக்குதல் அறியாமை. எ-ம்.

சா. இ - ள். ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - ஒருவருக்கு(ஊழி னல்) உள்ளதல்லாமல்,—ஒருவர் சுகம் கொள்ளக் கிடையா - மற்றொருவருடைய சுகங்களை அநுபவிக்கவிரும்பினால் அவை கிடையாவாம்:—(ஆதலினால்)—குவலயத்தில் - இப்பூமியிலே— உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடிவாழும் உயி ர்களுக்கு,—வெள்ளக்கடல் ஓடி மீண்டு கரை ஏறினால் என - வெள்ளநீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக்கொண்டு) திரும்பிவந்து கரையேறினாலும் அத னால் பயன் யாது. எ - று.

இ-ம். பெருமுயற்சிசெய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித்தா லும், ஊழினளவன்றி அதிகமாக அநுபவித்தல் கூடாது. எ-ம்.

எ. இ - ள். எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - சகலவி தங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து,—இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழு மலிநோய்ப் புல் குரம்பை - இந்தச்சரீரம் பொல்லாத புழுக்களு க்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறுவீடாக இருக் கின்றது—நல்லார் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள்;—ஆதலினால் கமல நீர்போல் பிரிந்து இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரை யிலையில் நீர்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப் பர்கள்;—பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (அந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பர்கள்; ஆதலால் அவர்களுக்குத் துன்பமே இல்லை. எ-ம்.

அ. இ - ள். மனிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனி தர்களே, கேளுங்கள்.—ஈட்டும் பொருள்-தேடுதற்குரிய பொரு ள்களானவை,—முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும்,—ஊழ் கூட்டும் படி அன்றிக் கூடா

வாம் - ஊழ் கூட்டுமளவினல்லாமற் சேராவாம்.—தனம் தரி யாது - (ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறாது.— தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத்தகுவது மரி யாதையேயாம். எ - று. மரியாதை - நன்னெறியினிற்றல். ஆம் அசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலையசை.

இ-ம். பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்த பொருளும் நிலைபெறாமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழு க்கத்தையே தேடல்வேண்டும். எ-ம்.

கூ. இ - ள். ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம வற்றிப்போய—அடி சுடும் அந்நாளும் - (மணலானது வெய யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச சுடுகின்ற அக் காலத்திலும,—அவவாறு ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும- அநத ஆறானது ஊற்றுநீர்ப பெருக்கினால உலகத்தாரை உண்பி க்கும்;—(அதுபோல)—நல்ல குடிப் பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்,—நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்-வறுமை அடைந்த காலத்தி லும்,—ஏற்றவர்க்கு இசைநது இல்லையெனமாட்டார - இரந்தவ ருக்குக் (கருத்து) இசைந்து இலலையென்று சொலலமாட்டாது கொடுப்பார். எ - று.

இ-ம். உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக்காலத்திலும் இரந்தவருக்குக் கொடாது விடார். எ-ம்.

க0. இ - ள். மா நிலத்திர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனி தர்களே,—ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - (இற ந்த) அவ்விடத்தில் வருடந்தோறும் அழுது புரண்டாலும்,— மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வர மாட்டார்:)—வேண்டா - (ஆதலினால் அழ) வேண்டுவதில்லை.— நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அளவும் எமக்கு என் என்று - நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறந்து போம

ளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று,—இட்டு உண்டு இரும் - பிக்ஷையிட்டு (நீங்களும்) உண்டு (கவலையற்று) இருங்கள். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்பொருட்டு அழுகையினால் உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமேயன்றிச் சிறிதும் பயனில்லாமையால், கவலையையொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக் குக் கொடுத்து வாழ்க. எ-ம்.

கக. இ - ள். இடும்பை கூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகு கின்ற என்னுடைய வயிறே,—ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருநாளுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்.—இருநாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டுநாளுக்கு (உண்ணும் போச னத்தை ஒருங்கு)ஏற்றுக்கொள்ளென்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய்.— ஒரு நாளும் என் நோ அறியாய் - ஒருநாளிலாயினும் என் னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்.—உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் (எனக்கு) அருமையாக இருக்கின்றது. எ - று.

இ-ம். வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரியது பிறிதி ல்லை. எ-ம்.

கஉ. இ - ள். ஆறு அம் கரையில் மரமும்-ஆற்றினது கரை யில் இருக்கின்ற மரமும் - அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - அரசன் அறிய (அதிகாரஞ்செய்து சம்பாதித் துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்துபோமன்றோ:—உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - (ஆதலினால்) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்;—அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்குச் சமானம் இல்லை,—வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக் கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ - று. அம் சாரியை. கண்டீர் முன்னிலையசை.

இ-ம். பிறர்வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்று செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால், அதுவே சிறந்தது. எ-ம்.

கா. இ - ள். அம் புவியதன் மேல் - அழகிய பூமியின மேலே—ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால நெடுங காலம் உயிர் வாழ்தற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்கவல்லவா யாவர்?—அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - அது வல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்கு உரியவரை நிறுத்தவல்லவா யாவர்?—ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை விலக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிக்ஷைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்கவல்லவர் யாவர்?—மெய் - (இது) சத்தியமேயாம். எ - று. ஏ மூன்றும் அசை.

இ-ம். ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. எ-ம்.

கச. இ - ள். பேசுங்கால் - (ஆராய்ந்து) சொல்லுமிடத்து;—பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை - பிக்ஷை எடுத்து உண்டலினும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது—பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை - பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம்.—சிச்சீ - சீசீ (இது என்ன செய்கை.)—வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங்கெடாமல்,—உயிர் விடுகை சால உறும் - உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும். எ - று.

இ-ம். பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர்வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர்வுடைத்து. எ-ம்.

கரு. இ - ள். சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவாயநமவென்று தியானித்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு—ஒருகா

ளும் அபாயம் இல்லை - ஒருநாளாயினும் இடுக்கண் உண்டா காது.—இதுவே உபாயம் - (விதியை வெல்லுதற்கு) இதுவே உபாயமாகும்:—(இதுவே) மதி ஆகும் - (ஆதலின்) இதுவே (உண்மையாகிய) அறிவாகும்.—அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய்விடும் - (இச்சிவத்தியானம்) அல்லாத மற்றையிடங்களி னெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்ததேயாகிவிடும். எ - று. இதுவே எனபது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ-ம். சிவத்தியான முடையவருக்கு விதி இல்லை; சிவத் தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு. எ-ம்.

இடையறாத சிவத்தியானமுடையவர் அச்சிவத்தையேயன் றிப் பிறிதொன்றையும் அறியாராதலின், அவர் சரீரம் முகந்து கொண்ட சுகதுக்கமென்னும் பிராரத்தகருமம் அவருக்குப் புசி ப்பாகாமல், அவருடற்புசிப்பாய் ஒழியும் என்பதே அவருக்கு விதியில்லை யென்பதற்குக் கருத்து. அது திருநாவுக்கரசுநாயனர் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள் சரித்திரங்களாலும் அறிக.

கசா. இ - ள். தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும்,—தக்கோர் குணம் கொடையால்- நல்லோருடைய குணமானது கொடையினாலும்,—கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் - கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அரு ளினாலும்,—பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றல் - பெண்களு டைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும்,—கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதம் ஆம் என்றே அறி - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியினிடத்து (எல்லாரும்) ஆச்சரியப்படத்தக்கவை களாகும் என்று நீ அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். நிலநன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையினா லே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும். எ-ம்.

௧எ. இ - ள். வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுந் தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து--அன்று இடார்க்கு-அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ்செய்யாதவருக்கு,—செய்தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க,—இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால்,—இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ, (வாராது.)—வெறும் பானை மேல் பொங்குமோ - வெறும்பானை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ - (பொங்காது.) எ - று.

இ-ம். வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை. எ-ம்.

௧அ. இ - ள். பேர் உலகில் - பெரிய பூமியிலே,—பெற்றார் (என)-(இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும்,—பிறந்தார் (என)-(இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும்,—பெருநாட்டார் (என)-(இவர் எம்முடைய)பெரியதேசத்தார் என்றும்,—உற்றார் (என)-(இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும்,—உகந்தார் என - (இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும்—வேண்டார் - விரும்பாதவராகிய உலோபிகள்,—மற்றோர் இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் - அன்னியரேயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின், (அவருக்கு எல்லாம்) கொடுப்பர்:—சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும், அவருக்கு ஒன்றுங் கொடார். எ - று. தாம் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். உலோபிகள் தமக்கு அகிதத்தைச் செய்யும் கள்வர் முதலாயினோருக்கன்றி இதத்தைச் செய்யும் தாய் தந்தை முதலாயினோருக்குக் கொடார். எ-ம்.

௰௯. இ - ள். வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய (பசிக்) கொடுமையினாலே,—சேவித்தும் - (பிறரைச்) சேவித்தும்,—சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாசித்தும்,—தெள் நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும்,—பாவித்தும் - (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும்,—பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும்,—பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப்பாடியும்,—நாம் உடம்பை நாழி அரிசிக்கே பாழின் போவிப்பம் - நாம் இந்தச்சரீரத்தை நாழியரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றோம். எ - று.

இ-ம். முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும்பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த சரீரத்தை, அதற்குக் கொடுக்கப்படுங் கூலியாகிய போசனத்தைத் தேடும்பொருட்டே முழுமையும் செலுத்துதலின் மிக்க பேதைமை பிறிதில்லை. எ-ம்.

௨௰. இ - ள். கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - குவிவாகிய தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடுதல்—அம்மி துணை ஆக ஆறு இழிந்த அறு ஒக்கும் - அம்மிக் கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும்;—(அன்றியும்) மா நிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்து ஆயவிடும் - (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய்விடும்:—இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று - (ஆதலினால்) அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது. எ - று. பகர்தல்-விற்றல்.

ஓடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே கடக்கப் புகுந்தவன் அமிழ்ந்தி உயிரை இழத்தல்போல, மனைவியினாலே அநுபவிக்கத்தக்க காமவின்பத்தை வேசையினாலே அநுபவிக்கப் புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இழப்பன் ஆதலின், அம்மி துணையாக வாறிழிந்தவாறொக்கு மென்றார்.

இ-ம். வேசையைப்புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழந்து மேகநோயால் வருத்தமுற்றுப் பழிபாவங்களை அடைவன். எ-ம்.

உக. இ - ள். சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற ஸ்ரீதேவியானவள்,—வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு—நீரும் - நீர்வளத்தையும்,—நிழலும் - நிழல் வளத்தையும்,—நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும்,—பேரும் - பேரையும்,—புகழும் - கீர்த்தியையும்,—பெருவாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும்,—ஊரும் - கிராமத்தையும்,—வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும்,—வாழ்நாளும் - நிறைந்த ஆயுளையும்;—என்றும் தரும் - எந்நாளும் கொடுத்தருளுவள். எ - று. தான் அசை.

இ-ம். வஞ்சனை செய்யாதவருக்குச் ஸ்ரீதேவியினது திருவருளினாலே எல்லாநலமும் உண்டாகும். எ-ம்.

உஉ. இ - ள். பணத்தைப் பாடு பட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து - பணத்தைப் பிரயாசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணாமல் பிறருக்குங் கொடாமற் பூமியிலே) புதைத்துவைத்து—கேடு கெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - அப்பொருட்கேட்டினால் (சரீரசுகத்தையும் ஆன்மசுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்களே (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள்.—ஆவி கூடு விட்டுப் போயின பின்பு - ஆன்மாச் சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிய பின்பு,—பாவிகாள் அந்தப் பணம் இங்கு ஆர் அநுபவிப்பார் - பாவிகளே, அந்தப்பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார். எ - று. தான் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். பூமியிலே புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்தவர் இறந்தபின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்தவிடந்தெரிந்து எடுக்கக் கூடாமையினாலே பிறருக்கும் உதவாமற்போம். எ-ம்.

௨௩. இ - ள். மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை - தருமசபையிலே பக்ஷபாதஞ்சொன்னவருடைய வீட்டிலே,—வேதாளம் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும்;—வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும்;—பாதாளமூலி படரும் - பாதாளமூலியென்னுங்கொடி படரும்;—மூதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள் - மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்;—சேடன் குடிபுகும் - பாம்புகள் குடியிருக்கும். எ - று. ஏ ஐந்தும் அசை.

இ-ம். வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவதுமன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம். எ-ம்.

௨௪. இ - ள். நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - விபூதியில்லாத நெற்றிபாழாகும்;—நெய் இல்லா உண்டி பாழ் - நெய்யில்லாத போசனம் பாழாகும்;—ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும்;—மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும்;—மடக்கொடி இல்லா மனை பாழே - (இல்லறத்திற்குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும். எ - று.

இ-ம். விபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீடும் சிறப்படையும். எ-ம்.

௨௫. இ - ள். ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் (தனக்குக்) கிடைத்த முதறபொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன்,—மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு,—மதி கெட்டு - அறிவு இழந்து,—போன திசை எல்லார்க்கும் கள்ளன் ஆய் - (தான் ஓடிப்) போன திசையிலும் எல்லாருக்கும் கள்ளனாகி,—ஏழ் பிறப்பும் தீயனாய் - எழுவகைப்பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனாகி,—நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆம் - (தன்னிடத்து அன்பு

வைத்த) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவனுவான்.—நாடு (இதனை)ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவுசெய்பவன் பழிபாவங்களை அடைவன் ஆதலின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும். எ-ம்.

உசா. இ - ள். பசி வந்திட - பசிநோய் ஒன்றுமாத்திரம் வந்தால்,—மானம் - மானமும்,—குலம் - குலமும்,—கல்வி - கல்வியும்,—வண்மை - வாய்மையும்,—அறிவுடைமை - அறிவுடைமையும்,—தானம் - கொடையும்,—தவம் - தவமும்,—உயர்ச்சி - உயர்வும்,—தாளாண்மை - தொழின்முயற்சியும்,— தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் - தேன்பெருக்குப்போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசைவைத்தலும் ஆகிய—பத்தும் பறந்து போம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ - று.

இ-ம். மானமுதலிய எல்லா நலங்களையுங் கெடுத்தலினுலே பசிநோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை. எ-ம்.

உஎ. இ - ள். ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - ஒருபொருளைப் பெற நினைந்தால், அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொருபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்:—அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—ஒன்றை நினையாதமுன் வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒருபொருளை நினையாதிருக்குமுன்னே அது தானேவந்து நின்றாலும் நிற்கும்:—எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளுக்கீடாக இன்பத்துன்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ-ம்.

உஎ. இ - ள். கண்புதைந்த மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர்—உண்பது நாழி - உண்பது ஒருநாழியரிசி யன்னமேயாகும்;—உடுப்பது நான்குமுழம் - (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழ வஸ்திரமேயாகும்;—(இப்படியாகவும்)—நினைந்து எண்ணுவன எண்பதுகோடி - (அவர்) நினைத்து எண்ணுங்காரி யங்களோ எண்பதுகோடியாகும்:—(ஆதலினால்)—மண்ணின் கலம்போலச் சாம் துணையும் குடிவாழ்க்கை சஞ்சலமே - மட் பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையினாலே துன்பமே விளையும். எ - று. தான் அசை.

இ-ம். உள்ளதே போதும் என்று திருப்தி அடையாதவர் சாங்காறும் அடைவது துன்பமேயன்றிப் பிறிதில்லை. எ-ம்.

உகூ. இ - ள். மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால்,—வா என்று வௌவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு யாவரும் இல்லை - (இப்பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வௌவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை;—கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல் - கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின்,—உலகத்தவர் உற்றார் - உலகத்தார் (அவ்வௌவால்போலத் தாமேவந்து) உறவினராவார். எ-று.

இ-ம். கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார். எ-ம்.

௩0. இ - ள். வேந்தே - அரசனே,—முன் தாம் தாம் செய்தவினை - முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளை—பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அநுபவிப்பார் - தாமரைமலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே

அனுபவிப்பார்கள்,—ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (தீவினையி னாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்குசெய்தவரை நாம் யாதுசெய்ய லாம்.—ஊர் எல்லாம் ஒன்று வெறுத்தாலும் விதிபோமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் (தனையாகத்) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போகுமோ (போகாது.) எ - று.

இ-ம். தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ்செய்யின், அது தாம் முன்செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக்கிடைத்த தென்று அமைவதே அறிவு. எ-ம்.

௩௧. இ - ள். இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று - இலக்கணவழுக்களையுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது,—உயர் குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய குலத்தினும் மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது;—வழுக்கு உடைய வீரத் தின் விடா நோய நன்று - தவறுதலையுடைய வீரத்தினும் தீரா வியாதி நல்லது;—பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே யிருத்தல் நல்லது. எ - று.

இ-ம். இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்க மில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலுடையும் வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையுந் தீரா வசையை விளைவி க்கும். எ-ம்.

௩௨. இ - ள். மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர் களே,—ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்றுவெள்ளத்தி னால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும்போல,—செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக் கும்:—(ஆதலினால்) சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்கள்;—தண்ணீரும் வாரும் - (குடிக்கச்) சலத் தையும் வாருங்கள்.—தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்மை உயர்ந்து வீறும் - (இப்படிச்செய்து வருவீர்களானால்,) இத்தத்தருமமே

துணையாக உள்ளத்திலே (சுத்தியாகிய) தன்மை ஓங்கி விளங்கும். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர்களுக்கு அன்னபானீயங்களைக் கொடுக்கிற் சித்தசுத்தி உண்டாகும். எ-ம்.

ருரு. இ - ள். வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது - (வலிய) யானையின்மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது:—(அதுபோல)—வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா - வலியசொற்கள் மெல்லிய சொற்களை வெல்லமாட்டா.—நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை-நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்பாறையானது—பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்-பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். வலியசொல்லே மெல்லிய சொல்லுக்குத் தோற்றுப்போம். எ-ம்.

ருச. இ - ள். கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனே யாயினும் (அவன்) கையிலே பொருண்மாத்திரம் இருந்தால்,—எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்வர் - (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர்.—இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள் - (படித்தவனே யாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள்;—ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள்;—அவன் வாயில் சொல் செல்லாது - அவன்வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன் படாது. எ - று. அங்கு, மற்று அசை.

இ-ம். கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர்; கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார். எ-ம்.

௩௫. இ - ள். பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள - பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு—(அதுபோல)—மக்களுளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு - தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என - தூவி விரைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல,—பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - மூடனுக்கு (எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது. எ - று.

இ-ம். குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்; அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர். எ-ம்.

௩௬. இ - ள். ஒள் தொடி - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்தவளே,—நண்டு சிப்பி வேய் கதலி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும்,—நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையுங்காலத்திலே,—கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கைபோல் - (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந்தன்மைபோல,—(மனிதர்கள்)—போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங்காலத்திலே—அயல்மாதர்மேல் மனம் வைப்பார்-பிறர்மனைவியர்மேல் மனம் வைப்பார்கள். எ - று.

இ-ம். ஒருவன் பிறன் மனையாளை இச்சிக்கின், அது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றுங் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும். எ-ம்.

௩௭. இ - ள். வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத்தும் - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்)—வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்)—அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால்

இல்லை - அவ்வினைப்பயன் (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறிவதல்லாமல் வேறு இல்லை:—நெஞ்சே கவலைபடேல் - மனமே கவலையை அடையாதே—மெய் விண் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - நித்தியமாயுள்ள ஞானாகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை. எ - று.

இ-ம். பரஞானத்தினாலே பதியைத் தெளிந்து நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றவர் அப்பதியையேயன்றிப் பிராரத்தவாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றைப்பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணாராதலின், அவருக்கு விதி இல்லை. எ-ம்.

௩௨. இ - ள். நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும்,—தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும்,—நான் என்றும் - (இது செய்தவன்) நான் என்றும்,—தான் என்றும் - (இது செய்தவன்) அவன் என்றும்,—அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும்,—ஆம் என்றும் - (இது) ஆகும் என்றும்,—ஆகாதே நின்ற நிலை - பேதஞ்செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே,—தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம் - (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும்.—சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா - சம்பை அறுத்தவர் அதனைக் கட்டுதற்குத் தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறுபோலப் பாசத்தின் வேறாகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடக்குதற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை. எ - று.

இ-ம். ஆன்மாப் பதியின் வேறாயினும் கண்ணொளியும் சூரியனொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாவண்ணம் ஒற்றித்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவாதலாகிய உண்மைநிலை. எ-ம்.

௩௩. இ - ள். முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினளவிலே—மூன்று அற்று - (மலம் மாயை கருமம் என்னும் பந்தம) மூன்றும் நீங்கி—ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்

னுள் பெறுன் ஆயின் - ஒப்பில்லாத முதற்பொருளாகிய பதியைத் தவறுமல் தன்னுள்ளே (அநுபூதிஞானத்தினுல் ஒருவன்) அடையானுயின்,—செப்பும் கலை அளவே ஆகும் - (அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திரஞானத்தினளவேயாகும்,—மூப்புக் காரிகையார் தங்கள் முலை அளவே ஆகும் - (அவன் பின் வரும்) முதுமைப்பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினளவாகவே (தளர்ச்சியுடையவன்) ஆவன் (ஆதலால்.) எ - று. ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். அநுபூதிஞானம் நிட்டையினுலல்லது பெறப்படாமையாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் தளர்ச்சியடையும் முதுமைப்பருவத்திற் சித்திக்கமாட்டாமையாலும், ஞாஞசாரியரை அடைந்து ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல தெளிதல் நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற் ருனே செய்தல்வேண்டும். எ-ம்.

௪0. இ - ள். தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனுருடைய திருக்குறளும்,—திரு நானமறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும்,—மூவர் தமிழும்-(திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் திருநாவுக்கரசுநாயனுர் சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும்,—முனி மொழியும் - வியாசமுனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும்,—கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும்,—திருமூலர் சொல்லும் - திருமூலநாயனுருடைய திருமந்திரமும்,—ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒருபொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக, எ - று.

இ-ம். திருக்குறண் முதலிய நூல்களெல்லாம் வேறு வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், பதிலக்கணமும் பசுலக்கணமும் பந்தலக்கணமும் முத்திலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒரு தன்மையாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம். எ-ம்.

உபநிடதமெனினும், வேதாந்தமெனினும், வேதசிரசெனினும், பிரபலசுருதியெனினும் பொருந்தும். வேதாந்தசூத்திரமெனினும், பிரமமீமாஞ்சையெனினும், உத்தரமீமாஞ்சையெனினும் பொருந்தும். *

நல்வழியுரை முற்றிற்று.

* வேதாந்தசூத்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர், சங்காசாரியர், இராமாநுஜாசாரியா, மத்துவாசாரியர் என்னும் நால்வர் பாஷியங்கள் செய்தனர். சைவர்களாற் கொள்ளப்படுவது நீலகண்டபாஷியம், ஸ்மார்த்தர்களாற் கொள்ளப்படுவது சங்கரபாஷியம், வைஷ்ணவர்களாற் கொள்ளப்படுவது இராமாநுஜபாஷியம், மாத்துவர்களாற் கொள்ளப்படுவது மத்துவபாஷியம்.